

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ. 5241058 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28 ΑΠΡΙΛΗ 1995 ΑΡ. ΦΥΛ. 230 ΔΡΧ. 150

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Ο φασισμός με αριστερό και εργατικό πρόσωπο κύριο εμπόδιο στην παγκόσμια προλεταριακή επανάσταση

Η φετινή είναι ακόμα μια Πρωτομαγιά όπου η παγκόσμια εργατική τάξη δε θα μπορέσει να ανεμίσει κατά μάζες τις δικές της κόκκινες σημαίες.

Παντού στον κόσμο και στη χώρα μας τις περισσότερες κόκκινες σημαίες θα τις σηκώσουν οι χειρότεροι προδότες της τάξης, οι μεγαλύτεροι εχθροί της επανάστασης και των λαών του πλανήτη, οι ρεβιζιονιστές σοσιαλφασίστες, με επικεφαλής τους ψευδοκομ-

μουνιστές δήμιους της Μόσχας και του Πεκίνου.

Αυτό φαίνεται σαν ένα μακάβριο παιχνίδι της ιστορίας, σα μια ασήκωτη κατάρα για μια τάξη που πάνω της στηρίχτηκαν οι ελπίδες όλης της ανθρωπότητας για απελευθέρωση και που πραγματικά πρωταγωνίστησε με τις θυελλώδεις εξορμήσεις της στην παγκόσμια σκηνή τόσο, ώστε και η ίδια κάποια στιγμή να πιστέψει πως ήρθε η ώρα της ανεπίστρεπτης βασιλείας της.

Η αλήθεια αυτού που φαίνεται σαν ένα ανεπίστρεπτο γκρέμισμα βρίσκεται στα παρακάτω λόγια του γίγαντα ιδρυτή της επιστημονικής κοσμοθεωρίας των εργατών, του Κ. Μαρξ: «Οι προλεταριακές επαναστάσεις, όπως οι επαναστάσεις του δέκατου ένατου αιώνα, κάνουν αδιάκοπη κριτική στον ίδιο τον εαυτό τους, διακόπτουν κάθε στιγμή την πορεία τους, γυρίζουν πάλι

συνέχεια στη σελ. 6

● ΝΑ ΑΠΑΙΤΗΣΟΥΜΕ: ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ ΝΑΖΙ ΚΑΙ ΧΟΥΝΤΑ ● ΝΑ ΚΑΤΑΓΓΕΙΛΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΝΑΡΧΟΦΑΣΙΣΜΟ

Τη Δευτέρα 17 του Απρίλη έγινε πορεία όλης της μικροαστικής ουράς του σοσιαλφασισμού (ΝΑΡ, ΑΚΟΑ, ΣΑΚΕ, ΚΚΕ (μ-λ), ΑΑΣ, Ξεκίνημα) με κύριο σύνθημα “ενάντια στη φασιστική βία και την κρατική καταστολή”.

Η πορεία αυτή έγινε πάνω στα αποκαΐδια της νύχτας της Παρασκευής 14 του Απρίλη, όπου ο αναρχοφασισμός είχε στήσει έναν από τους συνηθισμένους χορούς της φωτιάς και της καταστροφής στην ΑΣΟΕΕ, το Πολυτεχνείο και την Πάντειο. Είναι η δεύτερη φορά που η μικροαστική “ουρά” του ψευτοΚΚΕ διαδηλώνει πατώντας πάνω στις στάχτες μιας νύχτας σύγκρουσης του αναρχοφασισμού με την αστυνομία.

Στην πραγματικότητα αυτού του είδους οι πορείες είναι η πολιτική έκφραση του αναρχοφασισμού δίχως τη συμμετοχή του ίδιου. Πρόκειται για μια αριστοτεχνική και σχεδόν θεσμοποιημένη κατανομή ρόλων, που βασικά πατρώνεται και καθοδηγείται, τουλάχιστον έμμεσα, από το ρωσόδουλο ψευτοΚΚΕ.

Πρώτα ο αναρχοφασισμός χτυπιέται σε πραξικοπηματική βάση με την αστυνομία. Μετά η “ουρά” κάνει αντιαστυνομική διαδήλωση.

Το ψευτοΚΚΕ δεν ανακατεύεται ούτε στην πρώτη ούτε στη δεύτερη βρομοδουλειά, αλλά δίνει τη γενι-

κή αντιαστυνομική πλατφόρμα της διαδήλωσης. Επιπλέον, για να μην ανακατέψει τα χνότα του με το μισητό στο λαό αναρχοφασισμό, ονομάζει τους αναρχοφασίστες “γνωστούς-άγνωστους” και έτσι δεν τα χαλάει με το αναρχοφασιστικό ρεύμα και τον αναρχισμό γενικά, γιατί το “γνωστού-άγνωστου” σημαίνει ότι οι σπασματίες βάνδαλοι είναι άνθρωποι της αστυνομίας. Από την άλλη μεριά, όταν τύχει καμιά φορά οι βάνδαλοι να συλλαμβάνονται, η μάνα τους το ψευτοΚΚΕ τους προστατεύει καταγγέλλοντας τη σύλληψή τους σαν προβοκάτσια των δυνάμεων καταστολής.

Όμως η μικροαστική ουρά δεν έχει τις υποχρεωτικές πολιτικές αναστολές της μάνας. Η μικροαστική τάξη του σοσιαλφασισμού ζει από το ιδεολογικό και οργανωτικό υλικό της μάνας-ψευτοΚΚΕ, τρέφεται από απογοητευμένους κνίτες και δε ζει πολιτικά στην κοινωνία, αλλά αυτοτοποθετείται στο περιθώριο. Έτσι ένα από τα πανώ της διαδήλωσης της 17ης του Απρίλη έγραφε με άνεση και αυταρέσκεια “Εμείς είμαστε οι γνωστοί άγνωστοι”.

Αυτό το διπλό παιχνίδι του σοσιαλφασισμού, που χρησιμοποιεί τον αναρχοφασισμό και τη μικροαστική ψευτοεπαναστατική του ουρά, έχει σαν κεντρικό στόχο ένα πράγμα: να εξασφαλίσει την ατι-

μωρησία των σοσιαλφασιστικών ταγμάτων εφόδου, όταν εκτελούν τα συνηθισμένα τους πραξικοπήματα σε βάρος του άμαχου πληθυσμού με τις καταλήψεις των δρόμων και τις καταλήψεις δημόσιων κτιρίων. Σ’ αυτή τη φάση ο σοσιαλφασισμός δε φοβάται ένα λαϊκό δημοκρατικό κίνημα καταγγελίας αυτών των πραξικοπημάτων, αλλά μοναδικά τις αντιστάσεις της ίδιας της αστικής τάξης. Αυτές οι αντιστάσεις εκδηλώνονται κύρια πολιτικά μέσα από τα ΜΜΕ, ιδιαίτερα από την τηλεόραση που οι ρωσόδουλοι καθόλου δεν ελέγχουν, και δευτερευόντως στρατιωτικά μέσα από την αστυνομία, όπου επίσης οι ρωσόδουλοι έχουν τις μικρότερες προσβάσεις απ’ όσες σε όλο τον υπόλοιπο κρατικό μηχανισμό.

Γι’ αυτό εδώ και καιρό ο ρωσόδουλος σοσιαλφασισμός έχει κάνει κεντρικό του σύνθημα την πάλη ενάντια στα ΜΜΕ, ενώ παλιά είχε σαν κύριο σύνθημα την πάλη ενάντια στην “καταστολή”. Στην πραγματικότητα ο σοσιαλφασισμός έχει τώρα σαν κύριο εμπόδιό του τα ΜΜΕ, επειδή την αστυνομία πέτυχε ήδη να τη μισοξεουδετερώσει πολιτικο-ιδεολογικά, οπότε και στρατιωτικά. Η πολιτικο-ιδεολογική εξουδετέρωση της αστυνομίας ήταν σχετικά εύκολη υπόθεση, γιατί πραγματικά η αστυνομία είναι -μετά το στρατό- το πιο βαθιά διαβρω-

μένο από το φασισμό τμήμα του κρατικού μηχανισμού, που από την πρακτική και την παράδοσή του είναι αντιπαθητικό στην προοδευτική μάζα του λαού.

Γι’ αυτό λοιπόν ο σοσιαλφασισμός ρίχνει ταυτόχρονα και τη “17N” και τον αναρχοφασισμό και τη μικροαστική ουρά του ενάντια στα ΜΜΕ με τον ίδιο τρόπο που κάθε φασισμός τα βάζει με τα βασικά ιδεολογικοπολιτικά εργαλεία του παλιού πολιτικού κόσμου, του φθαρμένου αστικού δημοκρατισμού.

Όμως αυτή η εκστρατεία δεν μπορεί να είναι πολιτικά αποδοτική μέσα στο λαό και δεν μπορεί να κινητοποιήσει ούτε τη μικροαστική ουρά του σοσιαλφασισμού, την ώρα που η λαϊκή κατακραυγή ενάντια στον αναρχοφασισμό και τον πραξικοπηματισμό των δήθεν λαϊκών κινήσεων που σκαρώνουν οι ρωσόδουλοι διαρκώς ανεβαίνει.

Έτσι, αυτοί προσπαθούν να θολώσουν τα νερά και να παρατάξουν δίπλα στα ΜΜΕ την αστυνομία, τον πιο αποκρουστικό και με τεκμήρια φασισμό, εκείνον των ναζι της “Χρυσής Αυγής”. Μ’ αυτόν τον τρόπο ο σοσιαλφασισμός, ως γνήσιος προβοκάτορας, φέρνει τη “Χρυσή Αυγή” στο κέντρο της πολιτικής ζωής όχι ως ακραίο σύμπτασμα του φασισμού που δυναμώνει ασταμάτητα στα μεγάλα κόμματα, αλλά ως τιμωρό του αναρχο-

φασισμού στο πλευρό των ΜΑΤ και των ΜΜΕ.

Μεγαλύτερη εξυπηρέτηση στους ναζί από αυτή, πιο σατανική και προβοκατόρική επιπόνηση δε θα μπορούσε να υπάρξει. Από δω και μπρος ο σοσιαλφασισμός θα κάνει τη “Χρυσή Αυγή” άλλοθι του και αναγκάιο ομοούσιο αρνητικό συμπλήρωμα της πολιτικής του. Από αυτή τη στιγμή και πέρα η “Χρυσή Αυγή” γίνεται πολιτικός παράγοντας πρώτης γραμμής.

Η ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ “ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ”

Λέμε “ομοούσιο συμπλήρωμα” γιατί η “Χρυσή Αυγή” είναι πρωτοπόρο απόσπασμα του σοσιαλφασισμού. Από το οπλοστάσιο του ναζισμού έχει πάρει ατόφιο το ρατσισμό, τον αντισημιτισμό, τον υστερικό σοβινισμό. Όμως η βασική της πολιτική γραμμή είναι η γραμμή του ψευτοΚΚΕ: ρωσοφιλία, σερβοφιλία, αντικαπιταλισμός και αντιδυτικισμός. Η ρωσόφιλη αντιδυτική γραμμή της “Χρυσής Αυγής” είναι μια ακόμα διασταύρωση της αλήθειας ότι το νέο κέντρο της παγκόσμιας αντίδρασης είναι η Ρωσία και ότι είναι η Ρωσία ο προστάτης όλων των χιτλερικών, παλιών και νέων, οπουδήποτε στη γη.

Μ’ αυτή την έννοια η “Χρυσή Αυ-

συνέχεια στη σελ. 7

